

פרשת הנשיאים

אֶת־הַשְּׁלַחַן וְעַרְכָּתָּ אֶת־עַרְפוֹ וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ: וְנָתַתָּה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקַמְרַת לִפְנֵי אַרְוֹן הָעֵדוּת וְשִׁמְתָּ אֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן: וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד: וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מַיִם: וְשִׁמְתָּ אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מִסְךְ שַׁעַר הַחֲצֵר: וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־בְּלִי וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשְׁחַתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־בְּלִי וְקֹדֶשׁ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים: וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ וְקֹדֶשׁ אֹתוֹ: וְהַקְּרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתָּ אֹתוֹ וְקֹדֶשׁ אֹתוֹ וְכַהֵן לִי: וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבַשְׁתָּ אֹתָם כְּתַנְתָּ: וּמִשְׁחַתָּ אֹתָם בַּאֲשֶׁר מִשְׁחַתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכַהֲנֵנו לִי וְהָיְתָה לְהִיֵּת לָהֶם מִשְׁחַתְּם לְכַהֵן עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֹתוֹ בֶּן עֶשְׂרֵה: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשֵׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן: וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיִּקָּם אֶת־עַמּוּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מַכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמַעְלָה בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת־הַבְּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפְּרֹת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמִּסְךָ וַיִּסֹּךְ עַל אַרְוֹן הָעֵדוּת בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלַחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צַפְּנָה מִחוּץ לַפְּרֻכַת: וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֲרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלַחַן עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה: וַיַּעַל הַנֶּגֶד לִפְנֵי יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב

בראש חדש ניסן (שנת ב' תמ"ט) הוקם המשכן, והנשיאים הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, כל נשיא הקריב יום אחד. ולכן נוהגים לקרוא בפרשת הנשיאים מיום ר"ח ניסן, פרשה של אותו יום כמסודר בסדר הקריאות לחנוכה. ויש נוהגים לקרוא גם פרשת "ויביאו את המשכן" ופרשת "ויהי ביום כלות משה", וגם לקרוא ביחזקאל (פרק ל"ז) וכן קטע זוהר, כפי שמסודר כאן.

אך העיקר הוא פרשת הנשיא, ולכן ומי שאין לו זמן או בביהכ"נ שממהרים לצאת למלאכתם יאמרו:

עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ, כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא וְהָיָה גֹדֶל לְאֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, בְּרוּךְ אַתָּה ה' לְמִדְּנֵי חֲקִיךָ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וקוראים פרשת הנשיא ומזמור שיר המעלות לְדוֹר שְׁמַחְתִּי וְגו', ואומרים קדיש יהא שלמא. ותו לא מידי. וכן מנהג עובדי תנועת יע"א.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־בְּלִי קַרְסָיו קַרְשָׁיו בְּרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאֹדְנָיו: וְאֶת־מַכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְּאֹדָּמִים וְאֶת־מַכְסֵה עוֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסְךָ: אֶת־אַרְוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת הַכַּפְּרֹת: אֶת־הַשְּׁלַחַן אֶת־כָּל־בְּלִי וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: אֶת־הַמִּנְחָה הַטְּהוֹרָה אֶת־נִרְתִּיהָ נֶגֶד הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־בְּלִיָּה וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַמְרַת הַסָּמִים וְאֶת מִסְךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֹתוֹ מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־בְּלִי אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עַמּוּדֵיהָ וְאֶת־אֹדְנֵיהָ וְאֶת־הַמִּסְךָ לְשַׁעַר הַחֲצֵר אֶת־מִיתְרָיו וַיִּתְדַבְּרֶיהָ וְאֶת כָּל־בְּלִי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵי בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֶרֶן הַכַּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעֲבָדָה: וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֶּן עֶשְׂרֵה וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקָּם אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וְשִׁמְתָּ שָׁם אֶת אַרְוֹן הָעֵדוּת וְסַכַּת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפְּרֻכַת: וְהִבֵּאתָ

איש כפי עבדתו: ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים: את| שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת| ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי- עבדת הקדש עליהם בפתח ישאו: ויקריבו הנשיאים את חנפת המזבח ביום המשה אתו ויקריבו הנשיאים את-קרבתם לפני המזבח: ויאמר יהוה יאהדונה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבתם לחנפת המזבח:

ליום ראשון לחדש ניסן

ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבתו נחשון בן- עמינדב למטה יהודה: וקרבתו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שניהם| מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר- עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא נחשון בן-עמינדב משבט יהודה החתום במלכות, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבחך הקדוש, ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו, ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט, ונהיה מלפשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרומוות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קמרת סמים כאשר צוה יהוה יאהדונה את-משה: וישם את-מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל-מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המנחה כאשר צוה יהוה יאהדונה את-משה: וישם את-הכיר בין-אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את-ידיהם ואת-רגליהם: בבאם אל-אהל מועד ובקרבתם אל-המזבח ורחצו כאשר צוה יהוה יאהדונה את-משה: ויקם את-החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את-מסך שער החצר ויכל משה את-המלאכה: וכס הענן את-אהל מועד וכבוד יהוה יאהדונה מלא את-המשכן: ולא-יכל משה לבוא אל-אהל מועד כי-שכן עליו הענן וכבוד יהוה יאהדונה מלא את-המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום העלתו: כי ענן יהוה יאהדונה על- המשכן יומם ואש תהיה לילה בו (הבי"ת בדגש קל) לעיני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם:

וידבר יהוה יאהדונה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור להם: יברכה יהוה יאהדונה וישמרך: יאר יהוה יאהדונה | לפניו אליך ויחנך: ישא יהוה יאהדונה | לפניו אליך וישם לך שלום: ושמו (מלרע) את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ויהי ביום פלות משה להקים את-המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-המזבח ואת-כל-כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המפות הם העמדים על-הפקדים: ויביאו את-קרבתם לפני יהוה יאהדונה שש-עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה יאהדונה אל-משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-הלויים

עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לוקח את-בני ישראל, מבין הגוים אשר הלכו-שם. וקבצתי אתם מסביב, והבאתי אותם אל-אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל, ומלך אחד יהיה לכלם למלך. ולא יהיו-עוד לשני גוים, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יפאזו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם. והושעתי אותם מכל מושבתיכם אשר חטאו כהם, וטהרתי אותם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם. ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו-בה אבותיכם. וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם, ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אותם. ונתתים והרביתי אותם, ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם: והיה משפני עליהם, והייתי להם לאלהים. והמה יהיו-לי לעם: וידעו הגוים, כי אני יהוה יאהדונהי מקדש את-ישראל. בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
 יאהדונהי גלף: עמדות היו רגלנו בשעריך ירושלים:
 ירושלים הבנויה כעיר שחברה-לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי-יה עדות לישראל להדות לשם יהוה יאהדונהי: כי שמה | ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי-שלום בחילך שלוה בארמנותך: למען אחי ורעי אדברה-נא שלום בך: למען בית-יהוה יאהדונהי אלהינו אבקשה טוב לך:

זהר במדבר דף קי"ח ע"ב

איש על דגלו באותות. אליו ארבע משרין דכנסת ישראל דאנון תריסר שבטין תריסר תחומין סחור סחור לה, פלא כגונא דלעלא. כתיב, ששם עלו שבטים, אליו י"ב שבטים י"ב תחומין דלתתא. שבטי יה, הא אוקמוה, בגין די"ה עדות לישראל ודאי. ובגין

ובשם שבחדש הזה פדית את-עמך שבטי נחלתך מכור הברזל ממצרים, וזכרת באהבה לתהלה לשם ולתפארת לשמות ממות אבותם, על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות שעשית עמכם, כן יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, צאנד ברחמים תפקד, וזכר לנו אהבת הקדמונים שבטי-יה, בגלות החל הזה. שבט יהודה בדחק ובצעה. ובשם שהודו (מלרע) ליהוה יאהדונהי חסדו ביציאת מצרים בזכות יהודה, כן נודה לך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, על גאלתנו ועל פדות נפשנו, בזכות יהודה מלך באחיו. ולא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו. זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדה. מלך בפיו תחזינה עינינו וישמח לבנו. ותמלוך אתה הוא יהוה יאהדונהי אלהינו מהרה על-כל-מעשיך, בהר ציון משפן כבודך ובירושלים עיר מקדשך. כפתוב בדברי קדשך: ימלך יהוה יאהדונהי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה: ונאמר: כי ליהוה יאהדונהי המלוכה. ומושל בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את-הר עשו. והיתה ליהוה יאהדונהי המלוכה: והיה יהוה יאהדונהי למלך על-כל-הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה יאהדונהי אחד וישמו אחד: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניה. יהוה יאהדונהי צורי וגאלי: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות:

יחזקאל ל"ז

ויהי דבר יהוה יאהדונהי אלי לאמר: ואתה כן-אדם קח-לך עץ אחה, וכתב עליו ליהודה, ולבני ישראל חבריו. ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים, וכל-בית ישראל חבריו: וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחה. והיו לאחדים בידך: וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמה הלוא-תגיד לנו מה-אלה לך: דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבטי ישראל חבריו. ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד והיו אחד ביד: והיו העצים אשר-תכתב

עלֹאָה, מִסְטָרָא דְאַמָּא תְּלִיא גְבוּרָה. כְּגוֹנָא דָּא, אֶחִיד כְּלָא דָּא כְּדָא, זְוִין דְּמַדְבְּחָא הָכִי נְמִי אֶסְתַּחֲרֵן. וְכָא לֹא לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזוּרְחִית, דְּדְרוּם תְּקֵפָה דְּמְזוּרְחָא, הוּא אֶנְהִיר לְצַפּוֹן, וְצַפּוֹן אֶתְכְּלִיל בְּדְרוּם, דְּהָא שְׂמַאלָא אֶתְכְּלִיל בִּימִינָא. צַפּוֹנִית מְעַרְבִית, דְּהָא מְעַרְבִית דְּאִיהִי ה"א בְּתֵרָאָה נְטִלָה מְצַפּוֹן, וְעַל דָּא, צַפּוֹן אֲזִיל לְמְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוּמִית, הִיא אֲזִילָא לְאַתְחַבְּקָא בְּדְרוּם, כְּמָה דְּדְרוּם תְּלִיא בְּמְזוּרְחָא וְתְקֵפָה אֲזִיל בְּשְׂרוּתָא, הָכִי נְמִי מְעַרְבִית אֲזִילָא לְאַתְחַבְּקָא בְּדְרוּם, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, וַיִּמְנוּ תְּחַבְּקֵנִי וַיִּמְנוּ, דָּא הוּא דְּרוּם. כְּגִין כְּהָּ יִנְקָא מְתֵרִין סְטֵרִין, מְצַפּוֹן וּמְדְרוּם. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְנוּ תְּחַבְּקֵנִי. שְׂמַאלוֹ, דָּא הוּא צַפּוֹן. וַיִּמְנוּ, דָּא הוּא דְּרוּם. וְרוּא דָּא אֲוִלִּיפְנָא, קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא יְהִיב מְשַׁתְּהָ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם וְאַחֲדִידָתָ לְהֵאֵי בֵּין וְדָאִי. וְעַל דָּא, אִיתָ לְהוּ לְבָנֵי נְשָׂא לְמִיָּהֵב מְשַׁתְּהִיָּהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם. וְהָכִי אֲוִלִּיף לִי אֶפְאָ, דִּיְהִיבִין לְהוּ בְּגִין דְּכָרִין, דְּהָא אִיהוּ אֶתְכַּפֵּן כְּלִפֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא עֲלֵאָה בְּשְׁלִימוּתָא דְּכְלָא, לְגַבֵּי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא דְּאִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, וְלְגַבֵּי כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, וְדָאִי יְהוֹוִין לָהּ בְּגִין דְּכָרִין, וְכְכֵלָא בְּעֵי לְאַחְזָאָה עוֹבְדָא כְּגוֹנָא דְּלְעֵלָא. וְכְמָה דְּאַחְזוּי עוֹבְדָא לְתַתָּא, הָכִי נְמִי אֶתְעַר לְעֵלָא, וְאוֹקְמוּהָ. שְׁמַע רַבִּי פְּנָחָם וְנִשְׁקָה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וְכַבְּהָ וְחִיּוּ. אָמֵה זְפָאָה חוֹלְקֵי בְּהֵאֵי עֲלֵמָא וְכַעֲלֵמָא דְּאַתֵּי:

ואחר כך יאמר תפלה זו בכל יום (אחרי פרשת הנשיא) לעלוי הנשמות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִיְהוֹדְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּאִיר הַיּוֹם בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל עַל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַעוֹמְדוֹת בְּשֵׁלֶשׁ שׁוּרוֹת שְׁבַעֲדָן, הַמְצַפְצָפִין בְּקוֹלָם בְּצַפְרִים, וְכָל־נִשְׁמָתָם תְּהַלֵּל יְהוָה לְשַׁבַּח וּלְפָאָר אֶת־הוֹד שְׁמֶךָ מְלַכְנָה, וּמְעַתִּירִים עֲתַרְתָּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוּם עֲלֵינוּ כְּגִין יְדִידֶיךָ. אָנָּה כָּכֵחַ גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ תְּהַיִּינָה אֲזוּנֶיךָ קְשׁוּבוֹת אֲלֵיהֶם, וְלִתְפַלְתָּם שְׁעָה בְּרַחֲמִים, לְכַפֵּל מַעְלֵינוּ וּמַעַל כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, כָּל־

דָּא הָרְאוּבֵנִי (צִרִיךְ לְקְרוֹא הָרְוֵבֵנִי) הַשְּׁמַעוּנִי, יְהוָה בְּכָל־חַד וְחַד. אֲכָל וְדָאִי הָכִי הוּא, דְּהָא אִילָנָא עֲלֵאָה קְדִישָׁא בְּהוּ אֶחְתָּם בְּחוֹתְמוּי וְאוֹקְמוּהָ, דְּכְתִיב: וְדַמּוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתְּם וּגּוֹ, דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם אֶתְכְּלִיל בְּכִלְהוּ, וְאַפִּין הוּוּ לְאַרְבַּע סְטֵרִין דְּעֲלֵמָא וּמְתַפְּרִישׁן בְּדִיּוֹקְנֵיהוֹן, וְכִלְהוּ כְּלִילָן בְּהָּ בְּאָדָם. מִיכָאֵל מִימִינָא, גְּבִרְיָאֵל מְשַׁמְאֵלָא, אֲוִרְיָאֵל לְקְדַמְיָהוּ, רְפָאֵל לְאַחֲוִרְיָהוּ, שְׂכִינְתָא עֲלֵיהוּ, תְּרִי מְכָאֵן וְתְרִי מְכָאֵן, וְהִיא בְּאַמְצַעִיתָא. כְּגוֹנָא דָּא בְּאַרְעָא דְּלְתַתָּא, תְּרִי מְכָאֵן וְתְרִי מְכָאֵן וְאוֹת יו"ד אוֹת ה"א בִּינְיָהוּ. בֵּינָן דְּנְטִלִין תְּרִין דְּגִלִין מְהַפְּתִיבִין? וְנִסְעֵ אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּים וּגּוֹ. וְלְכַתֵּר אֲנּוּן תְּרִין אֶחְרֵנִין, אַרְבַּע מְשַׁרְיָן אֲנּוּן, לְאַרְבַּע סְטֵרֵי עֲלֵמָא, וְאַשְׁתַּכְּחוּ תְּרִיסָה אוּף הָכִי לְתַתָּא, כְּגוֹנָא דְּלְעֵלָא וְנִסְעֵ כְּרַאשׁוֹנָה דְּגִל מַחְנֵה יְהוּדָה לְקַבֵּל מְשַׁרְיָא דְּאוֹרִיָּאֵל, וּמַחְנֵה דְּרְאוּבֵן לְקַבֵּל מְשַׁרְיָא דְּמִיכָאֵל, דָּא לְדְרוּם וְדָא לְמְזוּרְחָא, מְזַבַּח הָכִי נְמִי דְּרוּמִית מְזוּרְחִית, וּמַחְנֵה דֵּן לְצַפּוֹן, מַחְנֵה אֶפְרַיִם יְמָה, מַחְנֵה דֵּן לְקַבֵּל מְשַׁרְיָא דְּגְבִרְיָאֵל, וּמַחְנֵה אֶפְרַיִם לְמְעַרְבִית לְקַבֵּל מְשַׁרְיָא דְּרְפָאֵל, מְזַבַּח הָכִי נְמִי צַפּוֹנִית מְעַרְבִית כְּלָא אֶחִיד דָּא כְּדָא עַד דְּסִלְקָא כְּלָא וְאַתְאַחַד בְּשְׂמָא קְדִישָׁא דְּאִיהוּ שְׂרוּתָא דְּכְלָא, עֲלֵאָה דְּכְלָא, קְדִישָׁא דְּכְלָא, כְּלָא אֶתְכְּלִיל בְּהָּ. יו"ד מְזוּרְחָא הוּא שְׂרוּתָא דְּנְהוּרָא, אֲזִיל וְשָׁט וְאַפִּיק לְדְרוּם, וְדְרוּם נְפִיק וְתְלִיא בְּשְׂרוּתָא דְּמְזוּרְחָא. ה"א דְּרוּם, מְנָה נְפִיק דְּרוּם כְּעֲלֵמָא, וְעִיל יו"ד בְּשְׂרוּתָא דְּמְזוּרְחָא וְאַפִּיק לָהּ. וּמִן ה"א תְּלִין דְּרוּם וְצַפּוֹן וְתַהוּא דְּבִינְיָהוּ, יו"ד מְזוּרְחָא, ה"א דְּרוּם וְצַפּוֹן תְּלִין בְּהָּ. וְאו"ו בְּאַמְצַעִיתָא, וְדָא הוּא בֵּן דְּכָה בְּגִין כְּהָּ אִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם. וְעַל דָּא תְּגִינָן, מָאֵן דִּיְהִיב מְשַׁתְּהָ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, הוֹוִן לָהּ בְּנִים זְכָרִים, דְּהָא בֵּן דְּכָר אִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם. ה"א עֲלֵאָה, בְּהָּ תְּלִין צַפּוֹן וְדְרוּם, וּבֵן דְּכָר בִּינְיָהוּ בְּרִזָּא דִּיּו"ד וְאו"ו ה"א. ה"א בְּתֵרָאָה מְעַרְבִית, וְעַל דָּא, דְּרוּם אֶחִיד בְּמְזוּרְחָא, דְּאִיהוּ שְׂרוּתָא דְּשְׂמָשָׁא וְתְלִיא בְּהָּ. וְעַל דָּא תְּגִינָא מְסֵטְרָא דְּאַפָּא אֶחִיד וְתְלִיא חֶסֶד

הקדש שגניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער:

[יש מוסיפים לומר בכל יום: ויהי דבר וגו' שיר
המעלות וגו' והזוהר, כמודפס לעיל בקריאה
ליום א' בניסן].

יש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרוננו ואלהינו אבותינו,
שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה
סדר קרבן הנשיא נתנאל בן צוער משבט יששכר
החתום במדת הנצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב
לחנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו
כל הסודות וכל שמות הקדש היוצאים מראשי
תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, וגשלה
פרים שפתינו ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל
אחינו, כל ניצוצות הקדשה וכל האורות הקדושים,
הכלילים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת
זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך -
יראת הרוממות, לעשות רצונך פרצונך כל ימי חיינו,
אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שבחדש הזה, פדית את עמך שבטי נחלתך
מכור הברזל ממצרים, וזכרת באהבה
לתהלה לשם ולתפארת לשמות מפות אבותם,
על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות
שעשית עמם, בן יהוה יאהרוננו ואלהינו אבותינו,
צאנך ברחמים תפקה, וזכר לנו אהבת הקדמונים
שבטי יה בגלות החל הזה. וכשם שהרפית שכרם
של אבותינו בימים האלה ובזמן הזה בזכות יששכר
ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, בן יהוה יאהרוננו ואלהינו
ואלהי אבותינו, נקבה שכרך לעמך הדווים וסחופים

חרון אף, וכל מיני משחית וכל מיני פרענות. ותאריך
ימינו בטוב ושנותינו בנעימים - חיים של שלום, חיים
של שלווה, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של
פרנסה טובה, חיים של חלוצי עצמות, חיים שיש בהם
יראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של
עשר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו אהבת תורה
לשמה, חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה:

ויהי נא חסדך על הנשמות הקדושות האלה, ויעלה
ויבוא, יגיע יראה וירצה, ישמע יפקד ויזכר
זכרון הטוב לפני כסא כבודך ומצאנה מנוחה, ותצור
נשמתם לפני ולפנים אל מקום הקדש, עין לא ראתה
אלהים וולתה, ותשביע בצחצחות נפשותם, ירויון
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם, ושם חלקנו עמם,
ונזפה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא.
ואותן הנשמות הנדחות הפורחות באויר העולם,
ואותם שמתו קדם זמנם ולא נמסרו לדומה, ואותם
הטמונים בארץ ויציצו מעיר כעשב הארץ, שלא
עצרו כח עדין לבוא אל מנוחתם, אתה האל המאיר
לארץ ולדרים עליה ברחמים, האר פניך ותכסה על
עונם ופשעם, ותאמר למלאך הממנה עליהם להקל
מעליהם משפטם ודינם ועל סבלם. יתן יהוה יאהרוננו
להן ומצאנה מנוחה נכונה איש על מחנהו, במנוחת
שלום השקט ובטח עד עולם, ובצל שדי יתלוננו תחת
בני הכרובים, ממדרגה למדרגה וממעלה למעלה
יקומו ויעלו. ואשר אין לו זכיות לעלות, עשה עמו
חסד מתנת חנם, כמו שנאמר: ויאמר אני אעביר כל-
טובי על פניך וקראתי בשם יהוה יאהרוננו לפניה וחסתי
את אשר אחז, ורחמתי את אשר ארחם: יהיו לרצון
אמרי פי, והגיון לבי לפניה. יהוה יאהרוננו צורי וגאלי:

ליום שני לחדש ניסן

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר:
הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל

לעשות רצונך רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שפדית את-אבותינו ממצרים, והשכנת שכינתך בקרבם בבית זבולך בזכות זבולך, כן יהוה יאהרונתי אלהינו ואלהי אבותינו, זכר עדתך קנית קדם בגלות החל הזה המור והנממה. ובזכות זבולך, השב שכינתך בבית זבול תפארתך. תשכן בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, וכסא דוד מהרה בתוכה תכין. ופקוד גפן זאת דן"ה כל-היום, והראנו הו"ד למזכה. הושיענו יהוה יאהרונתי אלהינו וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך להשתבח בתהלכתך: והקם לעבדך ברפת זבולך - עמים הר-יקראו שם יזבחו וזבחי-צדק. כי שפע ימים יינקו, ושפוני ממוני חול: יהוה יאהרונתי צבאות עמנו. משגב-לנו אלהי יעקב סלה: חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לפי לפניה. יהוה יאהרונתי צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום רביעי לחדש ניסן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונתי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליצור בן-שדיאור משבט ראובן החתום במדת חסד ומלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו

בגלות החל הזה, ותן שכר טוב לכל-הבוטחים בשמך באמת, ולעולם לא נבוש, כי-כך במחנו, ולישועתך קוינו כל-היום בזכות יששכר וברכתו: וירא מנוחה פי טוב. ואת-הארץ פי נעמה: חזה ציון קרית מועדנו. עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח, וכל-חבליו כל ינתקו: יהוה יאהרונתי צבאות. האר פניך ונושעה: ברכם טהרם, רחמי צדקתך תמיד גמלם: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לפי לפניה. יהוה יאהרונתי צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום שלישי לחדש ניסן

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלן: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלן:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונתי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליאב בן-חלן משבט זבולן החתום במדת הוד מלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות,

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדוננו אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא שלמיאל בן-צורישידי משבט שמעון החתום במדת גבורה ומלכות, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, וגשלמה פרים שפתינו ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלפשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם ששמעת נאקת בני ישראל עמך במצרים בימים האלה ובזמן הזה בכות שמעון, בן יהוה יאהדוננו אלהינו ואלהי אבותינו, פקדנו בפקדת ישועה ורחמים בגלות המר והנמחר הזה. ובזכות שמעון, קבל רנת, עמך שגבנו, טהרנו נורא. שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון את-תפלתנו, הנואקים מבור גלות ומארץ שביה. אל! הביטה, דל כבודנו בגוים, ושקצונו כטמאת הנדה. עד מתי עזך בשבי, ותפארתך ביד צר? המה יראו ויבושו ויחתו מגבורתם. עוררה את-גבורתך, והושיענו למען שמך יהוה יאהדוננו בגבור יצא, כאיש מלחמות יעיר קנאה. ריע אף יצריח, על אויביו יתגבר: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך יהוה יאהדוננו צורי וגאלי: ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום ששי לחדש ניסן

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעויאל: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם| מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-

השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, וגשלמה פרים שפתינו ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלפשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שראית את-עני (מלרע) עמך צאן מרעיתך ישראל במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות ראובן, בן יהוה יאהדוננו אלהינו ואלהי אבותינו, בגלות החל הזה, הביטה וראה את-חרפתנו. ובזכות ראובן, ראה-נא בענינו וריבה (מלרע) ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה שלמה: אנא בכח, גרלת ימינה תתיר צרורה: קומה (מלרע) עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך: הפלה חסדיך מושיע חוסים. ממתקוממים בימינך: יהי חסדך יהוה יאהדוננו עלינו. באשר יחלנו לך: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך יהוה יאהדוננו צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום המישי לחדש ניסן

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישידי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם| מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישידי: ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

עָלוּ: יְהוּי לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי-פִי, וְהִגִּיזוּן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנְהוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום שביעי לחדש ניסן

**בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֵלִישָׁמַע בֶּן-
 עַמִּיהוּד: קָרְבָנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּכֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶהָב מְלֵאָה קְמֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עִזִּים
 אֶחָד לְחַטָּאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן אֵלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד:**

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה קְרִיאָתְנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר
 קָרְבַּן הַנְּשִׂיא אֵלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד מִשְׁכַּט אֶפְרַיִם
 הַחֲתוּם בַּעֲטֹרַת הַיְסוּד דְּזַעִיר אַנְפִּין, קָרְבָנוּ אֲשֶׁר
 הִקְרִיב לְחִנּוּכַת מִזְבְּחֶךָ הַקְּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ, כְּאֵלֹ
 הַשְּׁגָנוּ כָּל-הַסּוּדוֹת וְכָל-שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים
 מִרְאֵשֵׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה
 פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ נָא עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
 אַחִינוּ, כָּל-נִיצוּצוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל-הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים,
 הַכְּלוּלִים בַּקֹּדֶשׁ זֶה הַשְּׁכֵמֵ. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בַּקֹּדֶשׁ
 זֶה הַשְּׁכֵמֵ, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ -
 יְרֵאת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ כְּרִצּוֹנְךָ כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ,
 אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרַע זֵרְעֵנוּ: יְחִיד גֵּאָה, לַעֲמֹךָ פְּנֵה,
 זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: לְפָנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימִין וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרֵה
 אֶת-גְּבוּרָתְךָ. וְלִכְּהָ לִישׁוּעָתָה לָנוּ: וְכִסָּא מַלְכוּת
 מְשִׁיחַ בְּנֵי-אֶפְרַיִם בַּתּוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם מְהֵרָה תְּכִין, וְאֵל
 תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּגֵאֲלָתְנוּ, שְׁלֵא יִהְרַג מְשִׁיחַ בֶּן-אֶפְרַיִם,
 אֲשֶׁר יִתְחַיל לְנַחֲמָנוּ וּלְהַרְיֵם דְּגָלָנוּ עַל הַגּוֹיִם עַל יְדֵי
 אֲרַמִּילוֹם הַרְשָׁע. חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ נִתְתָּה לוֹ. אֲרַךְ

אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֵלִישָׁמַע בֶּן-
 דְּעוּאֵל:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה קְרִיאָתְנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר
 קָרְבַּן הַנְּשִׂיא אֵלִישָׁמַע בֶּן-דְּעוּאֵל מִשְׁכַּט גְּד הַחֲתוּם
 בְּמִדַּת הוֹד דְּמַלְכוּת, קָרְבָנוּ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחִנּוּכַת
 מִזְבְּחֶךָ הַקְּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ, כְּאֵלֹ הַשְּׁגָנוּ כָּל-
 הַסּוּדוֹת וְכָל-שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשֵׁי תְבוֹת
 וְסוֹפֵי תְבוֹת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים
 שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ נָא עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
 אַחִינוּ, כָּל-נִיצוּצוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל-הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים,
 הַכְּלוּלִים בַּקֹּדֶשׁ זֶה הַשְּׁכֵמֵ. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בַּקֹּדֶשׁ
 זֶה הַשְּׁכֵמֵ, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ -
 יְרֵאת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ כְּרִצּוֹנְךָ כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ,
 אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרַע זֵרְעֵנוּ:

**וּבְשֵׁם שְׁבַצְאֵת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים הוֹרְדָתָ לָהֶם הַמֶּן
 מִן שְׁמֵי מְרוֹמָיֶךָ, וְהוּא כְּזֶרַע גֶּד בְּזִכּוֹת גֵּה
 בֶּן יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֶסֶן קְדוֹשׁ,
 בָּרַב טוֹבָה, נִהַל עֲדָתְךָ בְּגִלוֹת הַחַל הַזֶּה, פָּתַח לָנוּ
 אוֹצְרוֹת טָלָא עֲלָאָה חֲנֻרָא מִתְרִין מְזִלִין נִצֵּר וְנִקְהַ דְרִד
 חִיד וְגֵרוֹן לְאָבָא וְאָמָא, וּמִן אָבָא וְאָמָא לְזַעִיר אַנְפִּין,
 וּמִזַּעִיר אַנְפִּין לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין, דְּמִתְמַן אֲתִיְהִיב
 מְזוּנָא עֲלָאָה מִרְחֵיא דְּמַחְנִין תְּמֹן מְנָא לְצַדִּיקָיָא, וְשִׁבְעַ
 אֶת-הָעוֹלָם בְּלוֹ מְטוּבָה, וְתַן טַל וּמְטַר לְבִרְכָה עַל-
 כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה, מִמְּגַד שְׁמַיִם מִטַּל וּמִתְהוּם רְבִצַּת
 תַּחַת. וּבְזִכּוֹת גְּד הַחֲתוּם בַּעֲקֵב הוֹד מְלַכוּתְךָ הִיָּה
 כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה וְיֶדְ שְׁרָשׁוּי בְּלִבְנוֹן. יִלְכוּ
 יוֹנְקוֹתָיו וְיִהִי כְזִית הוֹדוֹ. וְרִיחַ לוֹ בְּלִבְנוֹן: וּבִישׁוּעָתְךָ
 תְרוּם מְלַבְּנוּ, וְתִגְבִּיָּה קָרַן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבָדְךָ, וְנִתְתָּ
 מִהוֹדְךָ עָלָיו. גְּדוּל כְּבוֹדוֹ בִישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהִדְר תְּשׁוּהָ**

הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - וראת הרוממות, לעשות רצונך ברצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שנישית לישראל את-כל-עמלם, והסירות מסבל שכמם במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות מנשה, בן יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו ואלהי אבותינו, אתה יהוה ^{יאהדונהי} לא תנשנו בגלות החל הזה. וראה כי עמך הגוי הגדול הזה, לא-תהיה לו בנושה בארץ נשיה, והוציאה ממסגר נפשנו להודות את-שמך ועל בן נקוה-לך ^(לך) יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו, לראות מהרה בתפארת ענך ^(ענך), להעביר גלולים מן-הארץ, והאלילים כרות ופרתון, לתקן עולם במלכות שדי. ישמח הר-ציון תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך: ולציון יאמר איש ואיש ילד-בה. והוא יכוננה עליון: לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את-גבורתך. ולכה לישועתה לנו: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. יהוה ^{יאהדונהי} צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום תשיעי לחדש ניסן

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבדן בן-גדעני: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אבדן בן-גדעני:

ימים עולם ועד: אשר כברכתו בך אותו - בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ. והם רבבות אפרים, והם אלפי מנשה:

ובזכות אפרים החתום בעטרת יסוד ועיר אנפין, זכר יהוה ^{יאהדונהי} לבני אדם את יום ירושלים. האומרים ערו ערו, עד היסוד בה: וכל-קרני רשעים תגדע, תרומנה קרנות צדיק. כי אתה תברך צדיק. יהוה ^{יאהדונהי}, בצנה רצון תעטרנו: אתה תקום תרחם ציון. כי עת לחננה פיר-בא מועד: ומי שנאל את-האבות בצאת ישראל ממצרים, יוסיף יהוה ^{יאהדונהי} שנית לגאול את-הבנים. ישמח ישראל בעושייו. בני ציון יגילו במלכם: וסרה קנאת אפרים וצוררי יהודה יפרתו. אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-יצר את-אפרים: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך. יהוה ^{יאהדונהי} צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום שמיני לחדש ניסן

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן-פדהצור:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא גמליאל בן-פדהצור משבט מנשה החתום בבחינת היסוד, קרבנו אשר הקריב לחנפת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-

ליום עשירי לחדש ניסן

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-עמישדי:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדוננו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אחיעזר בן-עמישדי משבט דן החתום בפירק התחתון יהוד המלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט, ולהבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שעמדת להם לעמך ישראל בעת צרתם בארץ מצרים, ורבת את-דרכם ודנת את-דינם בזכות דן, בן יהוה יאהדוננו ואלהי אבותינו, הרם קרן משיח בן-דוד עבדך אשר לקחת מזרעו של דן מושלים עם אמו של דוד. ידיו בגוים מלא גויות. מחץ ראש על-ארץ רבה: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ. והכה-ארץ בשבט פיו, וברוח שפתיו ימית רשע: הנשא שופט הארץ. השב גמול על-גאים: לאסר מלכיהם בזקים. ונכבדיהם בכבלי

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדוננו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אבידן בן-גדעוני משבט בנימין החתום בנקדת ציון, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלכשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שנקמת את-נקמת בני ישראל מאת המצריים, ויצאת ליגע עמך בכחך הגדול, ימינך יהוה יאהדוננו נאדרי בכח. ימינך יהוה יאהדוננו תרעץ אויב: נטית ימינך תבלעמו ארץ: בזכות בנימין הצדיק, בן יהוה יאהדוננו ואלהי אבותינו, בגלות המר והנמחר הזה, תמצא ידך לכל-אויבך. ימינך תמצא שונאיך: ימין יהוה יאהדוננו רוממה. ימין יהוה יאהדוננו עשה חיל: הבט משמים וראה. ופקד גפן זאת: וכנה אשר-נטעה ימינך. ועל-בן אמצתה לך: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך, מכון לשבתך פעלת יהוה יאהדוננו. מקדש אדני כוננו ידיך: בחלקו של בנימין, בדבר האמור: לבנימין אמר ידוד יהוה יאהדוננו ישפן לכטח עליו. חופף עליו כל-היום, ובין כתפיו שכן: ויסד יסוד ציון אשר כלית את-חמתך בה, ותצת-אש ותאכל יסודותיה. וצא נא ליגע עמך ליגע את-משיחה, ומחץ ראש מבית רשע, ערות יסוד עד-צואר סלה: ולציון יאמר איש ואיש ילד בה. והוא יכוננה עליון: יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך: יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לפי לפניך יהוה יאהדוננו צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות. בעמוד ד'.

וּבַשֵּׁם שְׁנֵאלֶתָ עִמָּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מִכּוּר הַבְּרִזָּל מִמְצָרִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה וּבִזְמַן הַזֶּה, וְתַעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאֹזֵן שְׁמֵעָה וְתֹאשְׁרֵנוּ לֵאמֹר אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ בְּזִכּוֹת אִשָּׁה בֵּן יְהוָה יֵהְיֶה יֵהוּדֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קָרַב לָנוּ קִץ הַגְּאֻלָּה, וְעָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְאוֹת לִישׁוּעָה וְאוֹת לְרַחֲמִים, יֵרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וּיְבוֹשׁוּ, יִחְזוּ אוֹיְבֵינוּ וּיִפְלְמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה יֵהוּדֵנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה יֵהוּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִם-אֱלֹהֵי אֲשֶׁרֵיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בֵּיהוָה יֵהוּדֵנוּ. אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה יֵהוּדֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ. הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ; וְהִצְמַח קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶיךָ וְעָרִיכְתָּ נֹר לְבֵן-יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָה, בְּמַהֲרָה בַּיָּמִינוּ. וְאֲשֶׁר בְּאַרְצָךָ, וַיֵּרֶד מֵיָם עַד-יָם. וּמִנְהַר עַד-אֲפְסַי-אַרְצָךָ; לְפָנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים. וְאוֹיְבָיו עָפָר יִלְחֲכוּ; מַלְכֵי תְרַשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשְׁיִבוּ. מַלְכֵי שְׂבָא וּסְבָא אֲשֶׁכַר יִקְרִיבוּ; וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ כָּל-מַלְכִים. כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ; יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנָיו שְׁמֹשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ. וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ, כָּל-גּוֹיִם וַיֹּאשְׁרוּהוּ; אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ. הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה; וְהָיָה לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵהוּדֵנוּ צוּרֵי וּגְאֻלֵּי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום שנים עשר לחדש ניסן

בַּיּוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן-עֵינָן: קָרַבְנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע בֶּן-עֵינָן:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

בְּרִזָּל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת-הַר עֶשָׂו. וְהִיְתָה לִיהוָה יֵהוּדֵנוּ הַמְּלוּכָה: כִּי שָׁמָּה יִשְׁבוּ כְּסֹאוֹת לְמִשְׁפָּט. כְּסֹאוֹת לְבֵית דָּוִד: וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה יֵהוּדֵנוּ אֶת-הוֹד קוֹלוֹ, וְנַחַת זְרוּעוֹ יֵרָאֵה. יְהוָה יֵהוּדֵנוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ. הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדֵנוּ צוּרֵי וּגְאֻלֵּי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמוד ד'.

ליום אחד עשר לחדש ניסן

בַּיּוֹם עֶשְׂרִי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרָן: קָרַבְנוּ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פָּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרָן:

ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהַּא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה קְרִיאָתְנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַּן הַנְּשִׂיא פָּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרָן מִשְׁבֵּט אֲשֶׁר הִחַתּוּם בְּמַדַּת עֶקֶב נִצַּח דְּמַלְכוּת, קָרַבְנוּ אֲשֶׁר הַקְּרִיב לְחַנּוּכַת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ, כָּאֵלוֹ הַשְּׁנָנוּ כָּל-הַסּוּדוֹת וְכָל-שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאִשֵׁי תְבוּת וְסוּפֵי תְבוּת מִקְרָאֵי קֶדֶשׁ אֱלֹהֵי, וְנִשְׁלַמָּה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. וַיֹּאֲרוּ נָא עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, כָּל-נִיצוּצוֹת הַקֶּדֶשׁ וְכָל-הָאוֹרוֹת הַקְּדוּשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקִדְשָׁתָהּ זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בְּקִדְשָׁתָהּ זֶה הַשְּׁבֵט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ – יֵרָאֵת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ כְּרִצּוֹנְךָ כָּל-יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְעוֹתֵינוּ:

ליום שלשה עשר לחדש ניסן

וַיְדַבֵּר יְהוָה ^{יאהדונהו} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶמְרָת אֵלָיו בְּהֵעֲלִתְךָ אֶת־הַנֶּזֶב אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ יֵאָדְרוּ שְׂבַעַת הַנְּזֹרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ הֵעֲלָה נִרְתִּיבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ^{יאהדונהו} אֶת־מֹשֶׁה: וַזֶּה מַעֲשֵׂה הַמִּנְגֵרָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הִיא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה ^{יאהדונהו} אֶת־מֹשֶׁה בֵּן עֶשְׂרֵה אֶת־הַמִּנְגֵרָה:

רָנִי וְשִׂמְחִי בַת־צִיּוֹן. כִּי הִנְנִי־בָא וְשִׁכְנִתִּי בְתוֹכְךָ נְאֻם־יְהוָה ^{יאהדונהו}: וְנָלוּו גּוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה ^{יאהדונהו} בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָיוּ לִי לְעָם. וְשִׁכְנִתִּי בְתוֹכְךָ וַיְדַעַת כִּי־יְהוָה ^{יאהדונהו} צָבָאוֹת שְׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ: וְנָחַל יְהוָה ^{יאהדונהו} אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ, עַל אֲדַמַּת הַקִּדְשׁ. וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם: הֵם כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה ^{יאהדונהו}. כִּי נֶעוֹר מִמְעוֹן קִדְשׁוֹ:

וַיְרַאֲנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה ^{יאהדונהו}. וְהִשְׁטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהדונהו} אֶל הַשְׁטָן, יִגְעַר יְהוָה ^{יאהדונהו} בְּךָ הַשְׁטָן, וַיִּגְעַר יְהוָה ^{יאהדונהו} בְּךָ זֶה אוֹד מִצַּל מַאֲשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צֹאִים. וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר, הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעֲלֵיכֶם. וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאֵה הַעֲבָרְתִּי מֵעֲלֶיךָ עֹנָה, וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלָצוֹת: וְאָמַר יִשְׁיִמוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ. וַיִּשְׁיִמוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים, וּמַלְאָךְ יְהוָה ^{יאהדונהו} עֹמֵד: וַיַּעַד מַלְאָךְ יְהוָה ^{יאהדונהו} בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה ^{יאהדונהו} צָבָאוֹת אִם־בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמָר, וְגַם־אֶתְּהָ תִדְרִן אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֻצְרֵי: וְנִתְּתִי לְךָ מֵהַלְכִים, בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: שְׁמַע־נָא (מִנְהַגְנוּ לְקִרְוֹא: שְׁמַע־נָא) יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּהָ וְרַעֲיָה הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵיךָ כִּי־אֲנִשִּׁי מוֹפֵת הַמָּה. כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צָמַח: כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ, עַל־אֶבֶן אַחַת שְׂבַעָה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהו} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּהָא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה קְרִיאָתְנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַן הַנְּשִׂיא אַחִירֵע בְּנֵי־עֵינָן מִשְׁבַּט נִפְתְּלֵי הַחֲתוּם בְּמִדַּת פֶּרֶק הַתַּחֲתוֹן דְּנִצַּח דְּמַלְכוּת, קָרְבָנוּ אֲשֶׁר הַקָּרִיב לְחֻנְפַת מוֹבַחֲךָ הַקְּדוֹשׁ. וְתַעֲלָה עָלֵינוּ, כְּאֵלוּ הַשְּׂגָנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקִּדְשׁ הַיּוֹצְאִים מִרְאִשֵׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת מִקְרָאֵי קִדְשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שְׁפָתֵינוּ. וַיֵּאָדְרוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה וְכָל־הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקִדְשַׁת זֶה הַשְּׁבַט. וְנִהְיֶה מִלְּבָשִׁים בְּקִדְשַׁת זֶה הַשְּׁבַט, לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ - יְרֵאת הַרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיִּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְעֵנוּ:

וּכְשֵׁם שְׂבַצָּאת יִשְׂרָאֵל מִמַּצְרַיִם בַּיּוֹם הַהוּא וּבְזִמְן הַזֶּה, בְּחֻרַת בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְתַלְמִדְנוּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּח צוֹפִים בְּזִכּוֹת נִפְתְּלֵי, בֵּן יְהוָה ^{יאהדונהו} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ בְּגִלוֹת הַחַל הַזֶּה, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זַרְעֵנוּ. וְהִעֲרַבְנָא יְהוָה ^{יאהדונהו} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶת־דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמָּה, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בַּתַּלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וּפְתַח לִבֵּנוּ לְדְרוֹשׁ וּלְתוֹר בְּחֻכְמָה, חֶסֶן יְשׁוּעוֹת חֻכְמַת וְדַעַת, לְהִיוֹת בְּפִינוּ כְּדְבַשׁ, מִתּוֹק לְנֶפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְם. וְחִמַּל עַל עַמְּךָ וְרַחַם עַל נַחֲלָתְךָ, וַיִּצָּא חֹטֵר מִגּוֹעַ יִשְׂרָאֵל וַיִּצַּר מִשְׁרָשׁוֹ יִפְרָה: וְנַחַה עָלָיו רוּחַ יְהוָה ^{יאהדונהו}. רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיְרֵאת יְהוָה ^{יאהדונהו}: כִּי מִצִּיּוֹן תִּצָּא תּוֹרָה. וְדַבֵּר יְהוָה ^{יאהדונהו} מִירוּשָׁלַיִם: אֱלֹהִים צָבָאוֹת שׁוּב נָא. הַבֵּט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה, וּפְקוּדֵי גִפְּן זֹאת: יְהִיו לְרְצוֹן אֲמַר־יָפִי, וְהִגִּיזוּן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהו} צוּרִי וְגֹאֲלִי: וְאַחַר כֵּךְ יֹאמֶר אֶת הַתְּפִלָּה לְעֹלֵי הַנְּשִׁמוֹת בַּעֲמוּד ד'.

ויראת הרוקמות, לעשות רצונך רצונך כל ימי חיינו,
אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שראית את עני עמך צאן מרעיתך בכור
הפרזל במצרים, ונתחברת ונתלוית עמהם
בכל צרתם בפנה בזכות לוי, בן יהוה יאהדונו אלהינו
ואלהי אבותינו, אהיה אשר אהיה, נא גבור דורשי
יחודך, כבבת שמרם בגלות החל הזה, ובטובך הגדול,
ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך.
וקים לנו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך
לאמר: אהיה אשר אהיה. עזרה בצרות. ונאמר:
ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתיים
ולא געלתיים לכלתם להפר בריתי אתם. כי אני יהוה
יאהדונו אלהיהם: ונאמר: בכל צרתם לו צר ומלאך
פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם. ונפלים
וינשאים כל ימי עולם: והשב כהנים לעבודתם ולויים
לדוכנם וישראל למעמדם, וילוו אליך וישרתוך:

ועל בן נקוה לך יהוה יאהדונו אלהינו, לראות מהרה
בתפארת עזך בדבר שנאמר: תמן לראשך
לוית חן. עטרת תפארת תמנגד: עורי עורי לבשי בגדי
תפארתך ירושלים עיר הקדש. והיית עטרת תפארת
ביד יהוה יאהדונו. וצניף מלוכה בכף אלהיך: ולעמך
בית ישראל הקם את דברך לאמר: ולתתך עליון על
כל הגוים אשר עשה, לתהלה ולשם ולתפארת. כי
תפארת עזמו אתה. וברצונך תרום קרנינו: יהיו לרצון
אמרי פי, והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונו צורי וגאלי:

עינים. הנני מפתח פתחה נאם יהוה יאהדונו צבאות,
ומשתי, את עון הארץ והיא ביום אחד: ביום ההוא
נאם יהוה יאהדונו צבאות, תקראו איש לרעהו: אל תחת
גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה.
ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה
ושבעה נרותיה עליה, שבעה ושבעה מוצקות, לנרות
אשר על ראשה: ושנים זיתים עליה. אחד מימין
הגלה, ואחד על שמאלה: ואען ואמר אל המלאך
הדבר בי לאמר. מה אלה אדני: ויען המלאך הדבר
בי ויאמר אלי, הלוא ידעת מה הנה אלה. ואמר לא
אדני: ויען ויאמר אלי לאמר, זה דבר יהוה יאהדונו אל
זרפבל לאמר. לא בחיל ולא בכח, כי אם ברוחי אמר
יהוה יאהדונו צבאות: מי אתה הר הגדול לפני זרפבל
למישור. והוציא את האבן הראשה, תשאות חן חן
לה:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונו אלהינו ואלהי אבותינו,
שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה, קריאת
פרשת הנרות שנתת באהבה לאהרן קדושך נשיא
שכט הלוי החתום בתפארת דמלכות, ותעלה עלינו,
כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש היוצאים
מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה
פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל
אחינו, כל ניצוצות הקדשה וכל האורות הקדושים,
הכלולים בקדשת זה השכט. ונהיה מלבשים בקדשת
זה השכט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך -

